

[Socialministeren.]

at rejse en Diskussion om, i hvilken Udstrækning det har været berettiget —, naar Landbruget altsaa har ment at være saaledes stillet, ja, da er det givet, at her ligger Hovedårsagen til den stærke Tilflytning til Byerne.

Den ærede Ordfører for de Konservative brugte det Udtryk: Det, vi hidtil har set af Socialreformens Resultater, bevirker, at vi vil se Tiden an, at vi vil afvente de endelige Resultater af denne Reform, før vi gaar til en Udvidelse af den sociale Lovgivning. De *endelige* Resultater vil det ærede Medlem aldrig faa at se. Det er ikke saaledes, at man til næste Aar eller næste Aar igen kan sige: Nu har vi de endelige Resultater af Socialreformen — jeg ved ikke, hvad der menes dermed. Men ogsaa de *foreløbige* Resultater kan man jo drøfte, hvis man vel at mærke har Indsigt i Forholdene, og hvis der foreligger tilstrækkelige Kendsgerninger.

Administrationens Forøgelse! Ja, men der har jo aldrig været lagt Skjul paa, at naar man nedlagde Hjælpekasserne og overflyttede en Del af de Funktioner, der laa andre Steder — hos Politimestre, Sygekasser o. s. v. —, til Kommunerne, vilde Kommunerne i al Almindelighed naturligvis ikke kunne klare sig med det samme Administrationspersonale som hidtil. Det kan da ikke komme som en Overraskelse for Det konservative Folkeparti, at een Mand ikke pludselig kan gøre tre Mands Arbejde. Det har hele Tiden under Diskussionen om Socialreformen været fremhævet, baade fra Venstres og fra de Konservatives Side, at man var bange for, at denne Centralisation skulde medføre to Ting, for det første: Antagelse af en hel Række Funktionærer, og for det andet, at Administrationen skulde glide bort fra de folkevalgte Repræsentanter over til lønnede Tjenestemænd. Jeg har aldrig benægtet, at dette til en vis Grad vilde ske. Jeg har sagt, at det næppe vilde ske i de smaa Kommuner; men at det vilde ske til en vis Grad i de større Kommuner, var givet. Det er ikke mig muligt at forene 3—4 Institutioners Arbejde under een Institution uden at sætte den i Stand til at udføre sit Arbejde ved Antagelse af lønnet Medhjælp. Der er altsaa intet mærkeligt heri, hvis man da ikke har overdrevet Antagelsen af Personale. Det var til Dels ogsaa tilsigtet, for den blotte Antagelse af Tjenestemænd er jo ikke altid at det onde; det er ofte en Betingelse for at faa Orden i Tingene. Der var f. Eks. med Hensyn til

Indkrævning af Alimentationsbidrag og alle de Bidrag, som nu efter Socialreformens Gennemførelse paalægges af det sociale Udvalg, slet ingen Orden i Tingene; man fik praktisk talt ingen Penge ind fra Alimentanter, man paalagde praktisk talt aldrig Forældre Bidrag, naar det offentlige tog sig af Børnene og anbragte dem paa en eller anden Anstalt — skønt Forældrene kunde betale helt eller delvis. Man maa virkelig fra konservativ Side, naar man kaster sig ud i en almindelig Diskussion om Socialreformens Virkninger, ogsaa vide, hvad man har faaet til Gengæld, og hvilke Mangler ved den hidtidige Ordning der er blevet udryddet. Selvfølgelig vil det i meget store Byer, og navnlig i København, let komme til at se ud som en ganske overordentlig Udvidelse af Administrationen. Men ogsaa her maa jeg hævde, som jeg maatte det over for det ærede Medlem af Folketinget Hr. Hans Thyge Jacobsen, der holdt K. U.-Vælgermøde i Folketinget om Socialreformens Virkninger, at man dog ikke kan tale om den store Udvidelse af Administrationen i Københavns Kommune og saa glemme at nævne, at til Gengæld bortfaldt der 168 Funktionærer ved Københavns Hjælpekasse. 168 Funktionærer er dog ikke noget helt lille Tal, og jeg maa derfor henstille til de Konservative, at de, selv om de er ulykkelige over og kedede af, at de ikke kom med til Socialreformens Gennemførelse, naar de nu bagefter vil kritisere, sætter sig lidt mere ind i Tingene, end de gennemgaaende gør.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om Udgifternes Stigning ved det ærede Medlem intet, og han kan ikke vide noget, thi først om fjorten Dage faar jeg Beretningerne ude fra Kommunerne, og først da kan man udtale sig om, hvilken Stigning i Udgifterne Socialreformen eventuelt har medført, og det kan man endda daarligt nok. Jeg antager ikke, at det ærede 3die Medlem for 6te Kreds (Unmack) vil være bekendt at være lige saa løsagtig i sine Udtalelser paa dette Omraade, som de konservative Blade er, og tro, at naar der i 1929 paa Grundlag af de daværende Forhold foretoges en Udregning af Socialreformens Udgifter, sammenlignet med den daværende Lovgivning, var de der opstillede Tal bindende for al Fremtid. Det kommer selvfølgelig an paa, om Arbejdsløsheden og mange andre Forhold er paa akkurat samme Højde og ligger paa samme Linie som den Gang. Det er saa oplagt, at det i Virkeligheden vilde være ret barnagtigt, om man i den danske Rigsdag